

DET DANSKE FILMINSTITUTS BIBLIOTEK

NONNEN FRA ASMINDERØD

PROGRAMMER CREDITS MM.

LOVE

BIOGRAFEN

33 AMAGERTORU 33

PROGRAM

1.

Nonnen fra Asminderød.

Den unge Billedskærer Klenz er en absolut Kunstner i sit Fag, Arbejder saa skønne, at ingen Billedskærer kunde gøre det bedre, er udgaaet fra hans Haand og har bragt hans Ry vide om Land. Selve Landsfaderen, den ædle Kong Hans, skatter denne sin Undersaat højt og har i rigt Maal benyttet hans Kunst og Snille. Men som det altid gaar i denne den daarligste og bedste af alle Verdenser; den, hvis Gunst han mest af alt sætter Pris paa, har ingen Sans for de skønne Kunster og regner ham ikke højere end den usseligste Haandværker, og det er ilde for unge Klenz, thi han aander og lever for, tænker og drømmer kun om denne Mands unge Datter Jomfru Marthe, den stolte Ridder Korbitz eneste Barn. Hvad hjælper det, at hun ogsaa elsker ham, og at hun ved deres hemmelige Møder tilsværger ham med de dyreste Eder, at ingen Magt i Verden skal kunne rive hende fra ham, Ridderen er dog den stærkeste, og da han opdager, at Marthe mødes med sin Elskede, bliver han rasende og sender hende i Kloster; hellere vil han se hende som Nonne end tillade, at hans eneste Barn gifter sig under sin Stand og tilmed med en ufri Haandværker. Stakkels Jomfru Marthe bliver altsaa Nonne, hverken Bønner eller Graad hjælper. For unge Klenz er det som den lysende Sol forsvinder fra Himmels Bue; hans Kunst, der tilforn var ham det kæreste næst efter Marthe, forsømmer han, Dagen lang opholder han sig udenfor Klosteret, hvor Marthe er, han maa se hende, han maa tale med hende. Stakkels Klenz, havde han vidst alt, hvad Marthe maa lide! Klosterets Skriftefader, Broder Knud, er bleven optændt efter et heftigt Begær ved Synet af den unge Pige og forfølger hende tidlig og silde. En Dag, da de er ene i Cellen, kaster han sig over det værgeløse Barn, der forgæves skriger og raaber om Hjælp; hendes svage Kræfter er ved at glippe; da tager hun det tunge Krucifiks og kaster det efter den lystne Pater, som skummende af Raseri maa trække sig tilbage. Grusom og umenneskelig er hans Hævn. Endelig er det nemlig lykkedes Klenz at mødes med den Elskede, og da Broder Knud opdager dette og ser, at hun villig giver en anden det Kys, som hun nægter ham, anklager han hende for Helligbrøde, for Forhaanelse af det hellige Krucifiks, som han paa-staar, at hun har smidt i Gulvet — hvorfor hun kastede det, voger han sig vel for at sige. For denne grufulde Forbrydelse ikendes hun en Straf: levende Indemuring. Hvilleløs flakker Klenz om i Skoven; den frygtelige Dag, hvor Dommen skal udføres, nærmer sig. Da møder unge Klenz sin Velynder, Kongen, og tillidsfuldt fortæller han ham alt, og det vidunderlige sker: Kongen, der mener, at hans Land ikke har Raad til at miste en Kunstner saa herlig som Klenz, redder Marthe fra den grufulde Død og skænker

hende til Klenz. Ridder Korbitz har nu intet at indvende, hvor hans Konge befaler, og Klenz fik atter Lyst til at arbejde og skænkede siden efter sit Land mangt et herligt Kunstværk.

2.

Hotelmysterierne.

(Sherlock Holmes' sidste Bedrift)

Hotelrotterne.

Storbyernes Hoteller har længe været hjemsøgt af et Forbryderpar af et ganske nyt og hidtil ukendt Tilsnit. De bedste Opdagere rundt om har været sendt ud paa dem, men stadig uden Resultat. Deres Arbejdsmetode er altid den samme, under elegant klingende Navn og med stor Bagage indlogerer de sig paa de bedste og fineste Hoteller for saa om Natten at foretage en grundig Razzia omkring hos Hotellets andre Beboere. De Enkelte, der har faaet sét et Glimt af dem under deres Arbejde, véd kun, at de altid »optræder« i en stramtsiddende sort Dragt og med Maske for Ansigtet; Hotelrotterne kaldes de paa Grund af deres Graadighed og den lydløse, stilfærdige og behændige Maade, paa hvilken de opererer. Endelig beslutter Værten paa det Hotel, hvor de sidst har »arbejdet«, sig til at søge Sherlock Holmes' Bistand; og beder ham tilbringe en Nat paa Hotellet. Med en Snuhed, der passer til deres Tilnavn, maa »Rotterne« imidlertid have faaet Nys om den Fælde, der her skal lægges for dem, thi om Natten, da Opdageren er falden i Søvn, lister en af Forbryderne sig ind til ham og drejer Spjældet for paa Kakkellovnen, for at det kan se ud som om denne deres farlige Fjende er død ved et Ulykkestilfælde, hvorved de jo samtidig sikres for at blive generet i en videre Udøvelse af deres Forbrydervirksomhed. En »Kollega«, en af de gammel-dags arbejdende Indbrudstyve, krydser imidlertid deres Planer, ganske vist mod sin Vilje, da han nemlig knuser en Rude, for at trænge ind i Sherlock Holmes' Værelse, skaffer han frisk Luft ind til den halvkvalte Opdagere, der saa vaagner og dermed red-des. Desværre kommer han ikke tidsnok til at faa fat i dem: lige for Næsen af ham suser de bort i en Bil, men Sherlock Holmes, der nu ogsaa har sig selv at hævne, suser efter dem med en Energi, der ikke bøjer af for den Snuhed og Snedighed, som det værdige Par udfolder. For den modige Opdagere er det en Kamp med Livet som Indsats; bestandig maa han være paa sin Post for ikke at dumpe i de med djævelsk Beregning opstillede Fælder. Endelig lykkes det ham, forklædt som Bjærgfører, at blive engageret som saadan af Parret og oppe paa Bjærgets Top, hvor al Flugt er udelukket, demaskerer han sig, som den han er. Det kommer til en sidste fortvivlet Kamp mellem Liv og Død, og her fælder Skæbnen Dødsdommen over Forbryderen.

Chr. Schrøder i Panoptikon.

Chr. Schrøder er paa Besøg i Hovedstaden; — han har ikke været der i mange Aar og gaar den derfor nu grundig igennem for at se alt det nye. Han begynder hver Morgen Kl. 7 og ender først sent om Aftenen, saa det er intet Under, at han, da han den 3die Dags Eftermiddag beser Panoptikon, er en lille Kende træt og søvnig. Overvældet af Dagens Indtryk falder han i Søvn i en magelig Lænestol og overses fuldstændig af Opsynet, da der om Aftenen bliver lukket, og nu kommer den skikkelige Chr. Schrøder med i det hemmelighedsfulde Liv, som Figurerne lever i Nattens Mulm og Mørke. Da den fortumlede Hr. Schrøder om Morgenens findes af Opsynet og paa en lidt ublid Maade ekspederes ud af Lokalerne, er han ikke helt sikker paa, at Nattens mange mærkelige Hændelser maa henføres til Drøm eller Virkelighed, saa besynderlig levende har det hele været — men han kan aldrig rigtig lide at tale om det.

Billederne udlejes ved Henvendelse til »Løvebiografen«
 ... Kontor, Amagervej 33, 1. Etage ...

N O N N E N F R A A S M I N D E R Ø D

Den unge Billedskærer Klenz er en absolut Kunstner i sit Fag, Arbejder saa skønne at ingen Billedskærer kunde gøre det bedre, er udgaaede fra hans Haand og har bragt hans Ry vide om Land, selve Landsfaderen, den ædle Kong Hans, skatter denne sin Undersaat højt og har i rigt Maal benyttet hans Kunst og Snille. Men, som det altid gaar i denne den daarligste og bedste af alle Verdener, den hvis G Gunst han mest af alt sætter Pris paa, har ingen Sans for de skønne Kunster og regner ham ikke højere end den useligste Haandværker, og det er ilde for unge Klenz, thi han aander og lever for, tænker og drømmer kun om denne Mands unge Datter Jomfru Marthe, den stolte Ridder Korbitz eneste Barn. Hvad hjælper det at hun ogsaa elsker ham og at hun ved deres hemmelige Møder tilsværges ham med de dyreste Eder, at ingen Magt i Verden skal kunne rive hende fra ham, Ridderen er dog den stærkeste og da han opdager at Marthe mødes med sin Elskede, bliver han rasende og sender hende i Kloster, hellere vil han se hende som Nonne end tillade at hans eneste Barn gifter sig under sin Stand og tilmed med en ufri Haandværker. Stakkels Jomfru Marthe bliver altsaa Nonne, hverken Bønner eller Graad hjælper. For unge Klenz er det som den lysende Sol forsvinder fra Himmelens Bue, hans Kunst, der tilforn var ham det kæreste næst efter Marthe, forsommer han, Dagen lang opholder han sig udenfor Klosteret, hvor Marthe er, han maa se hende, han maa tale med hende. Stakkels Klenz, havde han vidst, alt hvad Marthe maa lide! Klosterets Skriftefader, Broder Knud, er bleven optændt efter et hæftigt Begær ved Synet af den unge Pige og forfølger hende tidlig og silde, en Dag, da de er ene i Cellen kaster han sig over det værgeløse Barn, der forgæves skriger og raaber om Hjælp, hendes svage Kræfter er ved at glippe, da tager hun det tunge Krucifix og kaster det efter den lystne Pater, som skummende af Raseri maa trække sig tilbage. Grusom og unenneskeligt er hans Hævn, endelig er det nemlig lykkedes Klenz at mødes med den Elskede, og da Broder Knud opdager dette og ser, at hun villig giver en anden det Kys, som hun nægter ham, anklager han hende for Helligbrøde, for Forhaanelse af det hellige Krucifix, som han paa staar at hun har smidt i Gulvet, hvorfor hun kastede det vogter han sig vel for at sige. For denne grufulde Forbrydelse kendes kun en Straf: levende Indemuring. Hvilhelst flakker Klenz om i Skoven, den frygtelige Dag, hvor Dømmen, hvorfra tilsyneladende intet kan redde Marthe, skal udføres, nærmer sig. Da møder unge Klenz sin Velynder Kongen, som er ude paa Jagt og tillidsfuldt fortæller han ham alt, og det vidunderlige sker: Kongen, der mener at hans Land ikke har Raad til at miste en Kunstner saa herlig som Klenz redder Marthe fra den grufulde Død og skænker hende til Klenz, hvem han gør fri, Ridder Korbitz, der i Forvejen var blødgjort ved Datterens Lidelser, har nu intet at indvende, der hvor hans Konge befaler, og Klenz fik atter Lyst til at arbejde og skænkede sidenefter sit Land mangt et herligt Kunstværk.

NORDISK FILMS-KOMPAGNI

KOPENHAGEN

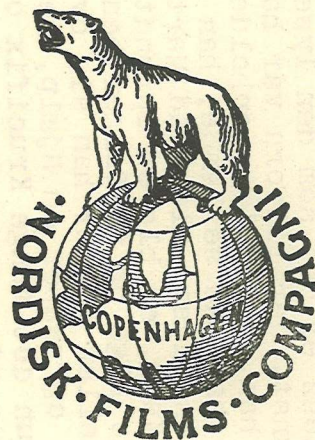
BERLIN. WIEN. LONDON. GENOVA.
NEW YORK. MOSCOU.

BERLIN S. W.

Friedrichstrasse 23, 1.

Telegram-Adr.: „Nordfilm“.

Telephon Amt IV 10191.

Das Geheimnis des Klosters.

Der junge Bildschnitzer Klaus ist ein Meister seines Faches. Seine Arbeiten sind wahre Kunstwerke. Er ist weitberühmt und selbst der Fürst schätzt ihn hoch, und hat seine Kunst und sein Genie anerkannt. Ihn ist besonders daran gelegen, die Gunst des stolzen und reichen Ritters Körbitz zu gewinnen, aber zum Unglück hat der Ritter für Kunst nicht das geringste Interesse, und will absolut nichts davon hören, seine Einzige Tochter dem unfreien Handwerker zur Frau zu geben, obgleich sie den jungen Bildschnitzer ebenso liebt, wie er sie. Was nützt es, dass sie ihn liebt, und ihm bei ihren heimlichen Begegnungen schwört, dass keine Macht der Welt von ihm trennen soll. Der Ritter ist doch der Stärkere, und als er entdeckt, dass Martha ihren Geliebten heimlich begegnet, wird er wütend und schickt sie ins Kloster. Lieber will er sie als Nonne sehen, als seine Einwilligung zu ihrer Heirat mit einem unfreien Handwerker geben. Die arme Martha wird als Novice in einem Kloster; weder weinen noch flehen hilft. Der arme Klaus ist zu Tode betrübt. Tag und Nacht verbringt er in der Nähe des Klosters, und versucht lange vergebens, sich mit Martha in Verbindung zu setzen, um eine Flucht zu verabreden.

Die arme Martha muss indessen viel Leiden durchmachen. Der Beichtvater des Klosters, Bruder Franz, ist in Martha verliebt, und verfolgt sie früh und spät. Eines Tages ist sie mit ihm allein in der Zelle, und er wirft sich plötzlich über das wehrlose Kind. Martha ruft und schreit vergebens um Hilfe, und in ihrer Not ergreift sie das Kruzifix an der Wand, und schleudert es nach dem lustigen Pater, der sich schäumend vor Wut zurückziehen muss. Seine Rache ist grausam und unmenschlich. Er entdeckt, dass es endlich Klaus gelungen ist, eine Begegnung mit der Geliebten zu verabreden, und dass sie Klaus willig den Kuss gibt, welchen sie ihm verweigert hat. Seine Wut kennt keine Grenzen. Er klagt sie des Sakrilegs, der Verhöhnung des heiligen Kruzifixes an. Für ein solches Verbrechen gibt es nur eine Strafe: Sie muss lebendig eingemauert werden. Ruhelos streift Klaus im Walde umher. Der schreckliche Tag, an welchem das Urtheil, von dem Martha aller Wahrscheinlichkeit nach nicht zu retten ist, vollzogen werden soll, ist erschienen.

Als Klaus nun im Walde umherirrt, begegnet er dem Fürsten des Landes mit seinen Begleitern. Glücklicherweise ist ja der König Klaus und seiner Kunst immer wohlgesinnt gewesen. Er meint, dass sein Land einen solchen Künstler nicht entbehren kann, und verspricht Klaus zu helfen. Schnell reitet er zum Kloster, um Martha von einem qualvollen Tode zu retten, und erscheint gerade noch zur rechten Zeit. Durch den Ritterschlag des Königs wird Klaus frei, der Vater ist erweicht worden, durch die Leiden seiner Tochter, und alle beugen sich den Befehlen des Königs.

-----ooooooooo\$\$\$\$\$ooooooooo-----

**NORDISK
FILMS-KOMPAGNI
KOPENHAGEN**

BERLIN. WIEN. LONDON. GENOVA.
NEW YORK.
MOSCOU. ST. PETERSBURG. PARIS.

BERLIN SW.
Friedrichstrasse 23, 1.

Telegramm-Adr.: „Nordfilm“. Telephon Amt IV, 10191.

Unsere Films werden nur mit der ausdrücklichen Verpflichtung seitens des Käufers in den Handel gebracht, daß sie in keiner Weise zwecks Nachahmung benutzt werden dürfen. Jede diesbezügliche Verwendung ist eine Verletzung des gesetzlichen Schutzes unter welchem sie hergestellt sind.

Jegliche Nachahmung der von der Nordischen Films-Kompagnie herrührenden Films wird gerichtlich verfolgt.

Zu beachten: Unsere Films gelangen unter folgenden Bedingungen zum Versand: Alles nicht für feste Rechnung Gewünschte ist in unbeschädigtem Zustande vor Ablauf von 24 Stunden nach Empfang zurückzusenden. Films, welche irgend wie beschädigt oder ohne unsere Fabrikmarke am Schlusse der Films an uns zurückgesandt oder länger als 24 Stunden zurückgehalten, werden nicht zurückgenommen od. gut geschrieben. Läßt der Empfänger die Films durch die Maschine laufen, geschieht solches für eigenes Risiko.